

Bemærkninger til lovforslaget

I. Almindelige bemærkninger

EØF-Traktaten indeholder ingen bestemmelse om vederlag m. v. til repræsentanterne i Europa-Parlamentet, idet disse hidtil har været udpeget og dermed også aflønnet af de nationale parlamenter.

I Afgørelsen og Akten om almindelige valg af repræsentanterne i Forsamlingen (76/787/EKSF/EØF/Euratom af 20. september 1976) er der heller ikke taget stilling til spørgsmålet. Aktens art. 13 åbner imidlertid mulighed for, at Rådet med enstemmighed efter forslag fra Europa-Parlamentet og efter høring af Kommissionen fastsætter bestemmelser om en fællesskabsaflønning afholdt over EF's budget.

Under drøftelser i Rådet og under kontakt mellem Rådet og Europa-Parlamentet har det vist sig, at der ikke på indeværende tidspunkt kan opnås enighed om indholdet af en sådan ordning. Det tilkommer herefter medlemsstaterne selv at fastsætte vederlagsordninger for de respektive landes repræsentanter i parlamentet, hvilket blev bekræftet på Det europæiske Råds møde den 4.-5. december 1978.

Europa-Parlamentet må antages efter det førstkommande valg at ville arbejde videre med spørgsmålet om en fællesskabsordning. Det er dog ikke muligt nu at forudse, hvornår et formelt forslag vil blive udarbejdet, eller hvilket indhold det vil få.

Der er ikke af Rådet fastlagt bindende forudsætninger for de nationale ordninger, og medlemsstaterne er derfor i princippet frit stillet. Det er dog den almindelige opfattelse, at de vederlagsordninger, som er gennemført for medlemmerne af de nationale parlamenter, vil danne grundlag for de tilsvarende ordninger for medlemsstaternes repræsentanter i Europa-Parlamentet. I det foreliggende lovforslag er de danske repræsentanter i økonomisk henseende blevet søgt ligestillet med medlemmer af folketinget.

Omkostningerne i forbindelse med vederlagsordningen, som alene vil påhvile staten, anslås til ca. 2,5 mill. kr. Heraf udgør udgiften til vederlag ca. 2,4 mill. kr. efter de pr. 1. april 1979 gældende

satser, medens den øvrige del af udgifterne vedrører betaling for fribefordring i Danmark for repræsentanterne. Der skønnes ikke at være forbundet administrative konsekvenser med gennemførelsen af lovforslaget.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

a) Grundvederlag

Repræsentanterne til Europa-Parlamentet er foreslået tillagt det samme grundvederlag som folketingets medlemmer. Dette grundvederlag udgør efter § 83, stk. 1 i lov om valg til folketinget samme beløb som den til enhver tid gældende samlede løn for en tjenestemand på skalatrin 40 (pr. 1. april 1979 137.828,40 kr.). Grundvederlaget er skattepligtigt efter de almindelige regler.

Det følger af forslaget, at repræsentanter i Europa-Parlamentet, der samtidig er medlemmer af folketinget, vil få udbetalt grundvederlag for begge hverv. Det er dog samtidig en konsekvens af det forhold, at repræsentanterne nu ikke længere er udpeget af folketinget, men valgt direkte, at folketingsmedlemmer, der søger orlov fra folketinget for at deltage i Europa-Parlamentets virksomhed, ikke vil få vederlag som medlem af folketinget i orlovsperioden, idet betingelsen for at opnå orlov uden tab af vederlag efter folketingsvalglovens § 84, stk. 3, er, at vedkommende medlem er udsendt af folketinget i offentligt hverv eller lignende.

b) Omkostningstillæg

Til medlemmerne af Europa-Parlamentet ydes der efter det nugældende – af parlamentet fastsatte – Regulativ om omkostningsgodtgørelser og godtgørelser til medlemmer af Europa-Parlamentet diæter pr. mødedag. Herudover får medlemmerne dækket transportudgifterne i forbindelse med møder samt et beløb til udgifter af sekretariatsmæssig karakter. Disse regler vil blive opretholdt indtil videre, idet udformningen af de fremtidige regler